

[Valdemar Thomsen.]

uhensigtsmæssig og utidsvarende, bliver det samlede Resultat trods Lapperier derefter.

Paa en Maade kan man kun have Medynk med den højtærede Landbrugsminister. Opgaven, han har faaet overdraget, er nemlig uløselig, og det er da ogsaa det Indtryk, man har faaet af de lange, resultatløse Forhaandsforhandlinger. Opgaven er uløselig, fordi selve Grundlaget for en fornuftig Ordning paa Grund af urimelige økonomiske Dispositioner ikke er til at bygge paa. Saadan set er det næsten Synd at skyde paa Pianisten, for han gør det jo saa godt, som han kan.

Men altsaa, som Stillingen er, og forinden afgørende Beslutninger tages, maa Folketinget have Krav paa en indgaaende Forklaring vedrørende Regeringens og Nationalbankens økonomiske Politik og Dispositioner i Tiden fra 1. September til Dato. Jeg skal da slutte med at henstille, at enten Statsministeren eller Handelsministeren, der formentlig begge staar i nøje Samarbejde med Nationalbankdirektør Bramsnæs, giver Tinget virkelig detaljerede Oplysninger om Regeringens Syn paa Kredit- og Valutapolitikken, og derunder ogsaa, om det virkelig er Meningen, at det urimeligt høje Renteniveau, vi er kommet op paa, skal fastholdes.

Vedrørende min Gruppes Stilling til den foreslaaede Forlængelse skal jeg, fordi det hele er saa forjaget, og for at undgaa Gentagelser, nøjes med at henvise til tidligere Udtalelser, der findes i Tidenden Sp. 618—26.

Oluf Pedersen: Ved første Behandling af den Lov, som udløber i Morgen, udtalte jeg som min Opfattelse, at Kronekursen ifølge nugældende Lov — og Ændringer er jo ikke sket siden — skal fastsættes saaledes, at Eksporttilskud er unødvendigt. Den Dagsorden, jeg stillede derom, og hvori denne Opfattelse hævedes, fik ikke Tilslutning fra anden Side her i Tinget, hverken fra Regeringspartierne eller fra Venstre, Konservative og Bondepartiet. Ved anden Behandling af det samme Lovforslag udtalte jeg mig mod Lovforslagets § 1 om Tilskud, men udtalte mig for § 2, idet jeg sagde, at jeg ikke vilde modsætte mig Nedsættelsen af Prisen paa Majs med 2 Kr. pr. 100 kg, og jeg ønskede, at Nedsættelsen skulde være dobbelt saa stor og omfatte alt Korn og alle Foderstoffer. Efter at dette Ønske nu er opfyldt i det foreliggende Lovforslag, maa jeg paa dette Punkt erklære mig tilfreds.

Min Stilling til det foreliggende Lovforslag er derfor den, at jeg maa anse det for at være en Forbedring af den gældende Lov, og jeg spørger Regeringen, om den ikke kan tænke sig at opgive Eksporttilskuddet ogsaa for Smør. Hvis denne Prisforhøjelse er nødvendig under Hensyn til indre og ydre Forhold, ja, saa er der jo ingen Lov, som fastsætter den nuværende Kronekurs. At opretholde en Kronekurs, for hvilken der skal ydes Erstatning, finder jeg fortsat er urimeligt.

Jeg har forstaaet Forhandlingerne her saadan, og det har jo ogsaa været meddelt i Radioen, at der forud for Mødet i Rigsdagen har været forhandlet med de store Partier. Jeg maa gaa ud fra, at denne Forhandling er afsluttet, og at man fremsætter Lovforslaget her for eventuelt at optage Forhandling med de smaa Partier, som man ikke ønskede at forhandle med forud for Lovforslagets Fremsættelse. Det ligger saadan, at Regeringen har Magten og kan gennemføre Lovforslaget, saadan som den ønsker det. Jeg forstaaer, at Regeringen ønsker ikke at have hele Ansvaret alene, men at dele det med andre, og Muligheden for det er der, hvis man vil gaa med til en yderligere Forbedring af Lovforslaget.

Jeg forstod de Udtalelser, som den konservative Ordfører fremsatte, saaledes, at hvis Forbedringerne i Lovforslaget gik ud, vilde det ærede konservative Folkeparti være med til Lovforslaget. Jeg vil meget fraraade Regeringen at forlade, hvad der i Lovforslaget er af Forbedringer i Forhold til den gældende Lov. Lad os hellere fuldføre Forbedringerne og ophæve hele Eksporttilskuddet. Dette vilde efter min Opfattelse være til stor Gavn for det arbejdende Landbrug.

Naar man her taler om Landbrugets Stilling, synes jeg ogsaa, der kan være Grund til at gøre opmærksom paa, at Landbrugets Indtægter i 1939 sammenlignet med det foregaaende Aar er steget med ca. 50 Mill. Kr., og med Landbrugets Udgifter stiller det sig saaledes, at de paa den anden Side er faldet med 50 Mill. Kr. Det vil sige, at Landbrugets økonomiske Forhold er forbedret med ca. 100 Mill. Kr. Jeg mener, at det danske Landbrug har haft daarligere Vilkaar, og det har jo begrundet det, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen kaldte for Vanding. Nu da der er indtraadt bedre Vilkaar, kan der for saa vidt være Grund til, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ogsaa sagde, at høre op med Vandingen.

Naar man ser paa Landbrugets For-